



132. ՄԻԾՏ ՔՅԵՓ ԱՆՈՂ ՄԸՐԹԸԿՆԵԳՅԸ

Մին թաքավրեր տնու ա կյամ ուրան երգյիրը շոռ կյամ, թա տեսնա ժողովուրթը հիւն Հանումն ըն, հո՛ւնց ըն ապրում, Քշե-րեն կեսումը վրեր հըսնում ա ուրան քղաքին դրաղը, բո՛ւրգան մին սաս ա ընշուկավն ինգյոնում: Մուտանում ա, փանջարանվը եշում, տեսնում մին մարթ մին տեփ ծըեռքեն թակում ա, կնեգյն էլ տկլոր թուռնեն մաշին պար ա կյամ: Տու մի ասիլ, տահանք շատ քյասիր ըն ինոնում, տահանց իլած-շիւծը մին ծըեռք շոր ա ինոնում, մինգյել ետ տեփը: Մին ուրոնգյոնն էտ մարթն ա շորը կյե-նում, ըստուրեն նստում, տեփը թակում, կնեգյը տկլոր նի յա մըն-նում թուռնումը պար կյամ, էն մին ուրոնգյոնն էլ կնեգյն ա շո-րերը կյենոնում, ըստուրեն նստում, տեփը թակում, մարթն ա տկլոր նի մըննում թուռնումը պար կյամ:

Ամեն օր տահանք քյեփ ըն անում, ուրխանում: էտ թաքա-վրերն ամեն ուրոնգյոնն կյամ ա եշում, զըրմացած հըռանում: Մին օր էտ մարթին ծեն ա տամ ուրան պալատը, մըեծ նաղիրին թա՝ տար վընեկուն ամբարը պեց ըրա, հիշքան օժը պատում ա, թող յոր օնե: էտ մարթը թա՝ թաքավրերն ապրած կենա, շատ շնուր-հակալ ըմ, վըեշ մին պենու էլ թամահ չօնեմ: Թաքավրերն ասում ա՝ լիհա վրեր շատ կարես վուշ, շուրեքավըտ մին եր կալ: էտ

մարթը ջութերը վրեսկալ լըցնում ա, տանում տոն, թա՛ աս՛ կնեզյ, քըզնտն խազնա յլմ պերնալ, կնեզյն ասում ա.—Պա հի՛շտեղ տի-
նինքյ, վրեր կյողերը կյան վուշ տաննն, մընզ էլ մին վնաս տան,
վրեսկնն տիննում ըն մին տեղ, ետնան էլ տոնա օնում, տիննում մին
օրիշ տեղ, մի քանի օր տեղը փութըփութ անում, տեփը ածելն
ու պար կյանն էլ մըննըրնեբան քցում:

Մին հերոնգյունն թաքավրերն ասում ա.—Քյիննմ տեմնամ
տա՛հանք մհհնզյ հի՛նչ ջուռա քյնփ ըն սարքալ: Քյիննմ ա, տե-
նում էտ մարթին տանը վրեշ սնա կա, վրեշ սեմնոր նի յա մը-
նում տոն, տեսնում տա՛հանց ունքըմաշան աղուն կնթում ա: Թա-
քավրերը հըրցնում ա, թա հինչ ա՛ պըտա՛հալ, տա՛հանք բիրնդի,
թա թաքավրերն ապրած կննա, վրեսկետ օց ա տընալ, պըկը-
նեբալս տոմալ, եք, տար, մընզ ըզադն էս ցավան:

